

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 185.

Tredie Session.

55de Møde.

Mandagen den 12te Januar.

(Forsf.)

Jesperfen: Hvad den ærede Formand har sat under Forhandling, er jo §§ 1, 2 og 9; men jeg maa tilstaae, at det er mig uklart, om de Ferrer, som hidtil have hørt Ordet, have talt om § 1, § 2 eller § 9, eller hvor deres Uttringer overhovedet skulle finde Plads. Almindelige Betragtninger over en Lov høre jo hjemme under første Forhandling og dernæst ved Slutningen af 3die Behandling, naar der er Spørgsmaal om Lovens Antagelse. Kunde vi opnaae nogen Forkortelse af Discussionen ved at faae disse almindelige Betragtninger anbragte paa dette Trin, var der ingen Tid bortgivet; men jeg har en stor Frygt for, ja, det er næsten en Visshed hos mig, at vi skulle have dem igjen (Hør!). Da der imidlertid nu er blevet fremført forskjellige Betragtninger, vil jeg, som Medlem af Udvalget, kun sige, at jeg aldeles ikke har indladt mig paa at anstille de her gjorte Beregninger over, hvorvidt Foretagendet vil kunne betale sig, eller hvormed Staten vil komme til at tilskyde, og det af den Grund, at jeg troer, hverken den Ene eller den Anden er istand til at gjøre en fornuftig Beregning i saa Henseende (Sørensen: Godt!). Jeg har betragtet Jernbaner som en forbedret Ud-gave af Landeveie, og af den samme Grund, man for 100 Aar siden begyndte at anlægge Chausseer — de vare heller ikke billige, de kostede mange Penge, hvilket vi kunne see af Regnskaberne —, af den samme Grund skulle vi gribe til det Middel, hvortil Verdensudviklingen er kommen, nemlig i høj Grad forbedrede Chausseer, hvorpaa man færdes for mindre end det Halve af hvad Færdselen paa almindelige Landeveie koster. Hvorfor begyndte man i sin

Tid en Chaussee igjennem Sjælland, førend man paabegyndte lignende Anlæg i det øvrige Danmark? Fordi man saae, at fornemmelig Sjælland trængte til dette indre Forbindelsesmiddel. Om det vilde være rigtigt i dette Dieblif at begynde med en Jernbane i Sjælland, hvis en saadan ikke allerede var paabegyndt, derover skal jeg ikke her anstille Betragtninger; men jeg troer, at der ligger Noget i, at vi allerede have en firemilis Jernbane i Sjælland, og at vi derfor bør først fuldføre denne Bane, og dernæst, hvad jeg anseer for selvsølgeligt, gaae over til de Egne, som derefter have meest Trang til saadanne lette og bekvemme Veie. Forøvrigt skal jeg ikke her gaae videre ind paa Sagen, da jeg intet Specielt har at bemærke med Hensyn til §§ 1, 2 og 9.

Formanden: Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

G. Winther: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn 6te Valgfreds har Ordet.

Mourier: Jeg troer ogsaa, at en heel Deel af hvad der er blevet bemærket mere vedkommer Sagen i dens Almindelighed end de specielle Paragrapher, der nu foreligge, og skal indskrænke mig til en enkelt Bemærkning, som nærmest angaaer den juridiske Side af Sagen. Jeg har nemlig med det ærede Udvalg ikke liden Betænkelighed ved den Bestemmelse, der er foreslaaet i Lovudkastets § 9. Vel tales der i denne Paragraph ikke udtrykkeligen om det nuværende Jernbaneselskabs Oplosning, men at Bestemmelsen er knyttet til den Forudsætning, at Lovudkastet gaaer ud paa en Oplosning af dette Selskab, er dog aldeles klart, naar man seer hen til de vedtrykte Statuters § 86 og dermed sammenholder §§ 33 og 85, ligesom ogsaa den af Re-